

عنوان مقاله:

داستان حضرت موسی (ع) در سوره طه از منظر نشانه شناسی

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 3، شماره 9 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد رحیمی خویکانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه اصفهان

نصرت الله شاملی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

داستان های قرآنی به عنوان یکی از بی شمار اعجازهای زبانی قرآن، به فراخور حال مخاطب در مقاطع مختلف توسط الله جل شانہ روایت شده اند. این راوی توانا هر داستانی را برای منظوری خاص و در جهت هدفی مشخص، ذکر می کند و از مخاطب خود می خواهد که در آن تدبیر کند. ضرورت این تدبیر، عاملی شد تا در این پژوهش با دیدی تو یعنی از دید علم نشانه شناسی به یکی از این داستان ها- داستان حضرت موسی (ع) در سوره طه - نگرسته شود. مهمترین یافته های این پژوهش که با روش تحلیلی- توصیفی نگاشته شده بیانگر این مطلب است که داستان حضرت موسی (ع) در سوره طه اولاً، یک داستان روایی است که تمام عناصر یک داستان را در حد مطلوبی دارد و ثانیاً بخوبی می توان از علم نشانه شناسی برای فهم بهتر آن سود جست و نشانه های این داستان مثل النار الصلاه الیم ، العصا و العجل - را کشف و بررسی کرد.

کلمات کلیدی:

داستان قرآنی، حضرت موسی (ع)، سوره طه ، نشانه ، نشانه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808817>

